

74.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 17 stycznia 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, w sprawie zmiany § 92 rozporządzenia z dnia 22 lipca 1920 r., zawierającego przepisy wykonawcze dla obszaru b. zaboru rosyjskiego w przedmiocie opodatkowania spadków i darowizn (Dz. U. R. P. № 78, poz. 524).

Na podstawie art. 43 przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 49, poz. 300) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości co następuje:

§ 1. Ustęp drugi § 92 rozporządzenia z dnia 22 lipca 1920 r., zawierającego przepisy wykonawcze dla obszaru b. zaboru rosyjskiego w przedmiocie opodatkowania spadków i darowizn (Dz. U. R. P. № 78, poz. 524) otrzymuje brzmienie następujące:

„Notariusz winien gotówkę, pochodzącą z powyższych źródeł, przelać do kasy skarbowej bezwzględnie, skoro tylko ta gotówka dojdzie do 50.000 marek—a, o ile chodzi o notariuszów, urzędujących przy wydziałach hipotecznych sądów okręgowych w Warszawie i Lublinie oraz sądu pokoju w Łodzi, skoro suma gotówki dojdzie do 200.000 marek. Pieniądze, pochodzące z tych źródeł, będące w rękę notariusza w ostatnim dniu miesiąca, winien on wnieść w pierwszym tygodniu miesiąca następnego, choćby wynosiły mniej niż 50.000 względnie 200.000 marek; tej wpłaty nie należy łączyć z wniesieniem gotówki, zebranej już w miesiącu następnym”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
Michalski

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski

75.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 20 stycznia 1922 r.

w sprawie uchylenia art. VI przepisów wykonawczych do ustawy z dnia 11 marca 1919 r. w przedmiocie czasowego zakazu przywozu znaków pieniężnych w walucie austriacko-węgierskiej, niemieckiej i rosyjskiej.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 11 marca 1919 r. w przedmiocie czasowego zakazu przywozu znaków pieniężnych w walucie austriacko-węgierskiej,

niemieckiej i rosyjskiej (Dz. P. P. P. № 24, poz. 237) zarządza się co następuje:

§ 1. Repatrijanci, powracający do kraju na podstawie układu o repatriacji z dnia 24 lutego 1921 r. i na mocy art. IX traktatu pokoju między Polską a Rosją i Ukrainą z dnia 18 marca 1921 r. mogą przywieźć ze sobą dowolną kwotę waluty rosyjskiej.

§ 2. Rozporządzenie z dnia 10 kwietnia 1920 r. w sprawie zmiany art. VI przepisów wykonawczych do ustawy z dnia 11 marca 1919 r. w przedmiocie czasowego zakazu przywozu znaków pieniężnych w walucie austriacko-węgierskiej, niemieckiej i rosyjskiej (Dz. U. R. P. № 36, poz. 202) oraz art. VI przepisów wykonawczych do ustawy z dnia 11 marca 1919 r. (Monitor Polski r. 1919 № 65) uchyla się.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
Michalski

76.

Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej

z dnia 10 stycznia 1922 r.

w przedmiocie tymczasowej organizacji ubezpieczalni krajowej w Poznaniu.

Na mocy art. 6 lit. d ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu byłej dzielnicy pruskiej (Dz. P. P. P. № 64, poz. 385) zarządza się co następuje:

§ 1. Wydział ubezpieczalni krajowej (§ 1351 ord. ubez. Rzeszy) otrzymuje nazwę „Rada Ubezpieczalni Krajowej”.

§ 2. Członków rady ubezpieczalni krajowej w Poznaniu oraz podwójną liczbę zastępców, zamianuje do czasu zarządzenia i przeprowadzenia wyborów w myśl §§ 1351, 1353 ordynacji ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej Minister b. Dzielnicy Pruskiej na wniosek przewodniczących wyższych urzędów ubezpieczeń (województw poznańskiego i pomorskiego).

Liczba przedstawicieli winna wynosić:

- a) z województwa poznańskiego 7 pracodawców i 7 pracobiorców;
- b) z województwa pomorskiego 3 pracodawców i 3 pracobiorców.

W tym samym stosunku zamianuje się zastępców.

§ 3. Zamianowani na mocy § 2 członkowie Rady przeprowadzą wybory przedstawicieli pracodawców i pracobiorców do zarządu ubezpieczalni krajowej na podstawie regulaminu wyborczego wydanego przez urząd ubezpieczeń Rzeszy w dniu 14 lipca 1914 (Wiadomości Urzędowe Urzędu Ubezpieczeń Rzeszy str. 585).